Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LVII.

Wydana i rozesłana:
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 18. Września 1852,
w wydaniu niniejszem: 16. Października 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LVII. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 18. September 1852,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 16. October 1852.

Część LVII.

W języku niemieckim wydana i rozesłana d. 18. Września 1852,
w wydaniu zaś niniejszem: d. 16. Października 1852.

183.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 13. Września 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych;

którem obwieszczone zostają niektóre do wykonania ustawy o druku potrzebne zmiany w postępowaniu celnem pod względem pism drukowych, z zagranicy wprowadzanych.

W postanowieniach instrukcyi do przeprowadzenia ustawy o druku, wydanej na dniu 27. Maja 1852 r. §. 9, nakazano władzom policyjnym, ażeby ściśle przeglądały wszelkie książki wprowadzane z zagranicy, i rozporządzono zarazem, ażeby rewizya druków policyjna, odbywała się podczas celnego z niemi postępowania, zaczem więc wspomniona rewizya odbywać się może tylko w tych głównych urzędach celnych klasy pierwszej, przy których istnieją komisye do rewizyi książek.

Główne te urzędy celne, są następujące:

w Austryi niższej	Wiedeń,
„ „ wyższej	Linc,
„ Solnogrodzie	Solnogród,
„ Czechach	Praga,
„ Morawii	Berno, Ołomuniec.
„ Szląsku	Opawa,
„ Galicyi	Lwów, Kraków, Czerniowce.
„ Węgrzech	Peszt, Preszburg, Oedenburg.
„ Siedmiogrodzie	Hermanstadt, Kronstadt.
„ Województwie i banacie . .	Temeszwar,
„ Styryi	Grac,
„ Krainie	Lublana,
„ Tyrolu	Insbruk,
„ Lombardyi i Wenecyi . . .	Medyolan, Wenecya, Werona.
„ Nadbrzeżu	Tryest,
„ Kroacyi i Slawonii	Zagrzeb, Fiume,
„ Dalmacyi	Zadra.

LVII. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 18. September 1852, in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 16. October 1852.

183.

Verordnung des Finanzministeriums vom 13. September 1852,

wirksam für sämmtliche Kronländer,

womit einige zur Vollziehung des Pressgesetzes nothwendige Aenderungen des Zollverfahrens, bezüglich der aus dem Auslande einlangenden Druckschriften, bekannt gemacht werden.

Nach den Bestimmungen der Instruction zur Durchführung der Press-Ordnung vom 27. Mai 1852, §. 9, wurde den Polizeibehörden die genaue Durchsicht der aus dem Auslande einlangenden Büchersendungen zur Pflicht gemacht, und festgesetzt, dass die Revision der Druckschriften vom polizeilichen Standpuncte bei Gelegenheit der Zollbehandlung vorzunehmen sei, daher diese Letztere für jetzt nur bei jenen Hauptzollämtern erster Classe stattfinden könne, bei welchen Bücher-Revisions-Commissionen aufgestellt sind.

Diese Hauptzollämter sind folgende:

für Niederösterreich	*Wien,*
„ *Oberösterreich*	*Linz,*
„ *Salzburg*	*Salzburg,*
„ *Böhmen*	*Prag,*
„ *Mähren*	*Brünn, Olmütz,*
„ *Schlesien*	*Troppau,*
„ *Galizien*	*Lemberg, Krakau, Czernowitz,*
„ *Ungarn*	*Pesth, Pressburg, Oedenburg,*
„ *Siebenbürgen*	*Hermannstadt, Kronstadt,*
„ *die Woiwodina und das Banat* . . .	*Temeswar,*
„ *Steiermark*	*Gratz,*
„ *Krain*	*Laibach,*
„ *Tirol*	*Innsbruck,*
„ *die Lombardie und Venedig*	*Mailand, Venedig, Verona,*
„ *das Küstenland*	*Triest,*
„ *Croatien und Slavonien*	*Agram, Fiume,*
„ *Dalmatien*	*Zara.*

Oprócz tego zarządzono, ażeby także w Bodenbach i Eger w Czechach, tudzież w Brodach w Galicyi, ustanowione były organa do rewizyi książek; dla tego też główne urzędy celne klasy I, ustanowione w wspomnionych miejscach, upoważnionemi są do odbierania cła od pism drukowych.

Do rzeczonych głównych urzędów celnych należy przeto od granicy przekazywać wszystkie przychodzące z zagranicy paki z książkami, przesełki w przepasce krzyżowej i t. d. bądź, że takowe przychodzą pocztą, bądź inną drogą, wyjąwszy owe pisma peryodyczne, którym odbyt przez pocztę jest dozwolonym.

Przez to wprowadza się istotną zmianę do postanowień, objętych w §. 29. uwag wstępnych do taryfy celnej z dnia 6. Listopada 1851 r., tudzież do postanowień samejże taryfy co do upoważnień urzędów celnych, albowiem odtąd już nie wszystkie główne urzędy celne pierwszej klasy, upoważnionemi są do odbierania cła od pism drukowych; równie też ustaje na przyszłość pod względem pism drukowych, udzielone głównym urzędom celnym drngiej klasy, tudzież urzędom celnym pobocznym pierwszej klasy wyjątkowe upoważnienie przyjmowania cła w obrocie granicznym, lub jeżeli idzie o przedmioty, które podróżni z sobą wiozą do własnego użytku, nawet od takich artykułów, które są zostawione urzędom wyższej kategoryi, jeżeli ilość ich nie przechodzi jednostki celnej, lub względnie połowy owej jednostki, przyczem pod wyrazem pism drukowych rozumieć należy według §. 1. Najwyższego patentu z dnia 27. Maja 1852 (dz. pr. p. str. 603), wszelkie dzieła literackie i artystyczne, rozmnażane za pomocą odcisków z kamienia, metalu lub drzewa, przez wybijanie, odformowanie lub jakiebądź inne środki mechaniczne lub chemiezne.

Urzędy celne na granicy, nie upoważnione do odbierania cła od pism drukowych, będą zatem winny pisma drukowe, wprowadzone przez linię celną, przekazywać do jednego z wyż wspomnionych głównych urzędów celnych pierwszej klasy, lub jeżeli się takowe znajdują między efektami podróżnego, który bez zatrzymywania się, odbywa podróż przez państwo, przekazywać takowe w zamknięciu urzędowem, do tego urzędu, przez który podróżny z państwa występuje.

Od tegoż jednak postępowania należy odstąpić i nieprzekazywać pism drukowych, które podróżny z sobą wiezie, jeżeli się tylko w pojedynczych egzemplarzach znajdują, do osobistego użytku podróżnego przeznaczone są, a pod względem rodzaju i ilości potrzebom jego odpowiadają, i przeto stosownie do §. 21. L. 7. uwag wstępnych do taryfy celnej, wolnemi są od postępowania celnego jako efekta podróżne.

Gdyby zaś pomiędzy efektami podróżnego, znajdowało się jedno i to samo pismo drukowe w więcej jak jednym egzemplarzu, lub gdyby wprowadzone było pod takiemi okolicznościami, które zdradzają zamysł rozszerzania, wówczas przekazane być winno w zamknięciu urzędowem.

Rozporządzenie niniejsze, wstąpić winno w wykonanie z dniem, w którym dojdzie do każdego urzędu celnego w drodze władzy przełożonej.

Baumgartner m. p.

Ferner wurde die Einleitung getroffen, dass auch zu Bodenbach und Eger in Böhmen, dann zu Brody in Galizien Organe für die Vornahme der Bücher-Revision bestellt werden, daher die in den genannten Orten bestehenden Hauptzollämter erster Classe zur Verzollung von Druckschriften gleichfalls ermächtiget sind.

An diese Hauptzollämter sind desshalb die aus dem Auslande einlangenden Bücherballen, Kreuzbandsendungen u. s. w., sie mögen durch die Post oder durch andere Gelegenheit befördert werden, von der Gränze zur Behandlung anzuweisen, und es sind von dieser Anweisung nur die periodischen Druckschriften, denen das Postdebit bewilliget ist, ausgenommen.

Dadurch erleiden die Bestimmungen des §. 29 der Vorerinnerungen zum Zolltarife vom 6. November 1851, dann jene des Tarifes selbst, über die Befugnisse der Zollämter, eine wesentliche Aenderung, indem nunmehr nicht alle Hauptzollämter erster Classe zur Verzollung von Druckschriften ermächtiget sind, und die den Hauptzollämtern zweiter Classe und den Nebenzollämtern erster Classe eingeräumte ausnahmsweise Ermächtigung im Gränzverkehre oder wenn es sich um Gegenstände handelt, welche Reisende zum eigenen Gebrauche mit sich führen, auch die den Aemtern höherer Kategorie vorbehaltenen Artikel in Verzollung zu nehmen, wenn deren Menge die Verzollungs-Einheit oder rücksichtlich die Hälfte dieser Einheit nicht überschreitet, für die Zukunft in Absicht auf Druckschriften ausser Wirksamkeit zu treten hat, wobei unter dem Ausdrucke „Druckschriften" nach §. 1 des Allerhöchsten Patentes vom 27. Mai 1852 (Reichsgesetzblatt, Seite 603) alle durch Stein-, Metall- oder Holzdruck, Prägung, Abformung oder durch was immer für mechanische oder chemische Mittel vervielfältigten literarischen und artistischen Werke zu verstehen sind.

Die zur Verzollung von Druckschriften nicht ermächtigten Zollämter an der Gränze haben daher die in der Einfuhr über die Zoll-Linie vorkommenden Druckschriften an eines der obengenannten Hauptzollämter erster Classe, oder wenn dieselben unter den Effecten eines Reisenden vorkommen, der, ohne sich aufzuhalten, den Weg durch das Staatsgebiet zurücklegt, unter ämtlichem Verschlusse an das Amt, über welches der Austritt zu erfolgen hat, anzuweisen.

Von diesem Verfahren ist jedoch Umgang zu nehmen, und es hat die Anweisung der von einem Reisenden mitgebrachten Druckschriften gänzlich zu unterbleiben, wenn sie nur in einzelnen Exemplaren vorhanden, für den persönlichen Gebrauch des Reisenden bestimmt, und hinsichtlich der Beschaffenheit und Menge seinem Bedarfe angemessen, folglich nach §. 21, Z. 7, der Vorerinnerung zum Zolltarife, zur zollfreien Behandlung als Reise-Effecten geeignet sind.

Wäre aber unter den Effecten des Reisenden ein und dieselbe Druckschrift in mehr als Einem Exemplar vorhanden, oder fände die Einfuhr unter Umständen Statt, welche auf die Absicht der Verbreitung schliessen lassen, so hat die Anweisung unter ämtlichem Verschlusse stattzufinden.

Gegenwärtige Anordnung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie jedem einzelnen Zollamte durch die vorgesetzte Behörde zukommen wird.

Baumgartner m. p.